

האידיאולוגיה הנאצית

יסודות האידיאולוגיה הנאצית:

1. גזענות ודרוויניזם חברתי

תורתו של דרווין, הנוגעת לעולם בעלי-החיים, גרסה כי בטבע מתקיים חוק לפיהו החזק שורד באמצעות מנגנון של ברירה טבעית. במילים אחרות: החלשים בטבע לא שורדים, לא מעמידים צאצאים, ולכן מי ששורד ממין מסוים בטבע הם החזקים ובכך משתפר המין כולו. בסוף המאה ה-19 החלו קבוצות שונות של מדענים לטעון כי ניתן להכיל את אותה התפיסה על החברה האנושית. היטלר, בניסוחו את האידיאולוגיה הנאצית בספרו "מיינ קאמפף" (=מלחמתי), נשען על התפיסות החדשות הללו. הוא כתב כי בחברה האנושית שלוש קבוצות עמים: יוצרי תרבות, נושאי תרבות והורסי תרבות.

הקבוצה הראשונה, יוצרי התרבות, הם בני הגזע הארי. גזע זה על-פי האידיאולוגיה הנאצית ניחן בכישרון, גבורה, יצירתיות ונאמנות, ובשל תכונותיו אלה הוא גזע עליון. לפי התפיסה הנאצית תפקידו של גזע זה הוא לשלוט. הקבוצה השנייה, גזע נושאי התרבות, יכולה לחבור אל הקבוצה של יוצרי התרבות. בגזע זה נמנים בעיקר העמים הסלאבים (פולנים, יגוסלבים, אוקראינים וכו'). גזע זה יועד לתת שירותים לגזע יוצרי התרבות במקומות בהם הוא נמצא. הקבוצה השלישית הוא גזע של הורסי התרבות. גזע זה אינו כשר להצטרפות לגזע העליון, בשל היותו נחות ונטול תרבות, חכמה ויצירה. העם הנחות ביותר בגזע הורסי התרבות הוא היהודים, הפועלים לפי האידיאולוגיה במכוון על-מנת להרוס את התרבות הגרמנית בכדי להשתלט עליה. חשוב להבין כי הגזע באידיאולוגיה הנאצית הוא עניין ביולוגי-פיסיולוגי, ואינו ניתן לשינוי.

2. אנטישמיות

התניחותו של היטלר ליהודים כללה שימוש נרחב בעולם המושגים של תחום הביולוגיה. היהודים תוארו על-ידו כטפילים החיים על-חשבון אחרים, ופועלים כל העת על-מנת לזהם את הגזעים האחרים באמצעות יחסי מין מעורבים, וזאת במטרה להשתלט על כל העמים. כן תוארו היהודים כ"נגיף הנצחי של האנושות", וכנושאי חידקים שיש להשמידם. חדירת יהודים לפונקציות מרכזיות בתרבות, בכלכלה ובפוליטיקה תוארה על-ידי היטלר כהשתלטות של הנגיף על הגוף.

כל-זאת ועוד: היטלר הקפיד להציג את היהודים כבעלי אינסטינקט חייתי בלבד ולא תרבות או מחשבה קבוצתית של ממש. את הקהילתיות היהודית תאר כ"עדת זאבים שמתנפלת בקבוצה על טרפה, ומתפזרת מיד אחרי ששכך רעבונה" – כלומר ככזאת שקיימת רק לצורך מימוש האינסטינקטים ולא בכדי ליצור תרבות של ממש.

3. המאבק ביהודי כמאבק אפוקליפטי

היטלר מציג את המאבק ביהודים כמאבק אפוקליפטי, מאבק של אחרית הימים, בו ניצחון והפסד חייבים להיות מוחלטים. כלומר, לתפיסתו גם אם יותר יהודי אחד, למעשה המאבק נכשל.

4. שליחות משיחית

היטלר רואה במאבק ביהודים שליחות משיחית של הגזע הארי, שליחות שהוא חייב לבצעה לצורך מימוש תכליתו והצלת תרבותו.

5. מרחב המחייה

היטלר הציג את עקרון "מרחב המחיה" לפיו על גרמניה להשתלט על שטחים נרחבים בעולם, בעיקר במזרח אירופה ורוסיה. לתפיסתו, אך צודק וראוי כי הגזע הארי ישתלט על אסם התבואה ושדות הנפט המצויים בשטח זה, וינצל לצרכיו את הגזעים "נושאי התרבות" המצויים בו – בעיקר סלאבים ורוסים.

6. עליונות המדינה והמנהיג

עקרון המנהיג הוצג באידיאולוגיה הנאצית כבלתי נפרד מהתפיסה הגזענית הכללית, כלומר כפי שיש גזעים נחותים ונעלים, כך ישנם גם אנשים נעלים יותר, ולהם יש לציית. התנועה הנאצית קראה לביטול רצון הפרט ודעתו בפני המנהיג – "הפיריהרר". כן המנהיג נתפס באידיאולוגיה כמושיע של ממש שנשלח להציל את גרמניה והגזע הארי, ומתוקף היותו מושיע על העם לציית לו. עקרון זה מחייב את העם לצייתנות מוחלטת, נאמנות מוחלטת, והקרבה.